

Šrubařová, Magdaléna. Činnosti dětí předškolního věku vedoucí k následné volbě synchronizovaného plavání jako odvětví sportu. Bakalářská práce. Praha: UK PedF 2014.
Posudek oponenta – doc. PhDr. Jiří Hrabinec, CSc.

Zarážející je hned téma práce uvedené v jejím názvu. Není totiž jasné, proč autorka vztahuje výběr tohoto odvětví sportu, které si sportovci volí většinou až pod vlivem celé řady okolností spjatých s vývojem jejich sportovní kariéry, tak těsně už k činnostem dětí v předškolním věku a další období a vlivy zcela pomíjí. I vlastní řešení problému v práci (viz hypotézy s. 22) a zvolené metody (dotazník, interview) naznačují, že by bývalo bylo vhodnější zabývat se spíše zjištěním, co současné adepty synchronizovaného plavání motivovalo k volbě tohoto sportu a jaké předpoklady jsou zapotřebí k jeho úspěšnému provádění. Možná by se někde objevila i zmínka o motivaci pocházející už z předškolního věku sportovce. Tím by ovšem byla zbytečná naprostá většina teoretické části práce, týkající se předškolního věku. Takto mi připadá, že práce je koncepčně postavena na hlavu a násilně naroubována na předškolní věk.

Žádám tedy autorku při obhajobě o zdůvodnění její koncepce!

Ve vlastní práci je problém řešen cca na 40 stranách textu s využitím šestnácti uvedených titulů v seznamu literatury a internetových zdrojů. Struktura práce je klasická, v obsahu (s.5) jsou však uvedeny i připomínky vedoucí práce k úpravám kapitol („předělat“, „dopsat číselně“). Cíl práce a formulace problému (s.6) rozvíjejí tezi uvedenou v názvu práce s dvěma hrubými chybami v přičestí a s nesouladem mezi dílčími formulacemi cíle a zněním problémových otázek, přičemž všechny tři otázky mají přibližně stejný smysl.

Teoretická část je značně atomizovaná, některé kapitoly mají převahu doslovných citací (3.1, 3.2, 3.3 aj.) - a pakliže pomínu výše uvedené zásadní výhrady ke smyslu takového zaměření analýzy problému ve vztahu k vlastnímu výzkumu a výsledku práce - jsou i tak některé subkapitoly pro účel práce spíše nadbytečné, pokud z nich nejsou vyvozeny závěry ve vztahu k řešenému problému (části kapitoly 4), obsah kap. 3.4.1 a 3.6 se překrývá, atd.

Čtyři hypotézy (s.22) jsou úzce zaměřeny na to, jakých aktivit se současní aktivní závodníci v předškolním věku účastnili, aniž by se bral v úvahu vliv dalších věkových období. Pokud by se garď přístupu k řešení problému obrátil, zjistilo by se zřejmě, že z deseti tisíc dětí, které v předškolním věku také navštěvovaly pohybový kroužek, účastnily se estetických pohybových aktivit a absolvovaly kroužek plavání, si možná jedno v pozdějším věku zvolilo za svůj sport synchronizované plavání. Toto zjišťování, které nabízejí uvedené hypotézy, mi připadá velmi nepřipadné.

V kapitole Metody a postup práce (s.22) není třeba popisovat, v čem metoda spočívá, pokud ji autorka nepoužije neobvyklým způsobem, což se zde nestalo. Řízený rozhovor - autorka jej uvádí jako „ukázkový“ (s.24) – není mi jasné proč, když jej realizovala pouze s jednou (???) respondentkou. Navíc jej ani neinterpretovala, což by jistě bylo zajímavé, protože obdržela řadu negativních odpovědí ve vztahu tohoto sportu k předškolnímu věku dětí. Proč tak neučinila?

Dále autorka užila metodu „dotazníku“ – jednak pro aktivní „účastníky“, jednak pro trenéry (s.26 – texty viz příloha). (Nedozvěděl jsem se nikde počty respondentů, způsob distribuce dotazníků, ani jejich návratnost???) Není to však skutečný dotazník - jedná se spíše o jakousi povrchní orientační anketu vždy jen cca o pěti věcných otázkách, z čehož pouze jedna(z těch

celkem 10 ve dvou „dotaznících“) se týká předškolního věku. Také tento „výzkum“ poukazuje na nevhodný přístup k problematice, z něhož jen obtížně lze dělat závěry ve vztahu k tématu, které je formulováno v názvu a cíli práce. Pokud by se téma zaměřovalo na zjištění předpokladů k synchronizovanému plavání, bylo by možné některé závěry i způsob zpracování výsledků akceptovat.

Vyhodnocení dotazníků je přehledné a je spojeno s dílčí interpretací. Diskusi autorka zaměřila na konstatování verifikace hypotéz. (Nabízí zde též podivnou možnost pozorování předškolních dětí při tréninku synchronizovaného plavání – i když z jejího zjištění vyplývá, že těch dětí je méně než šafránu.)

V Závěrech práce (s.38) – které by měly být číslované v podobě získaných poznatků s oporou o odpovídající zjištěný údaj - se potvrzuje, že naroubování problematiky na předškolní věk dítěte je naprosto nerelevantní – ani jeden závěr se těchto souvislostí netýká.

Celkově lze konstatovat, že se jedná o problémově nedobře postavenou práci se závažnými metodologickými nedostatky – i když autorka je zřejmě v problematice synchronizovaného plavání zběhlá a téma ji zajímá. Práci nepřispívá ani nedbalá závěrečná pravopisná redakce.

Závěr: Vzhledem k výše uvedeným výhradám práci doporučuji k obhajobě pouze s největšími rozpaky. Otázky a podněty k obhajobě jsou obsaženy v textu.

Návrh hodnocení:

V Praze 7.5.2014

Doc. PhDr. Jiří Hrabinec, CSc.